BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

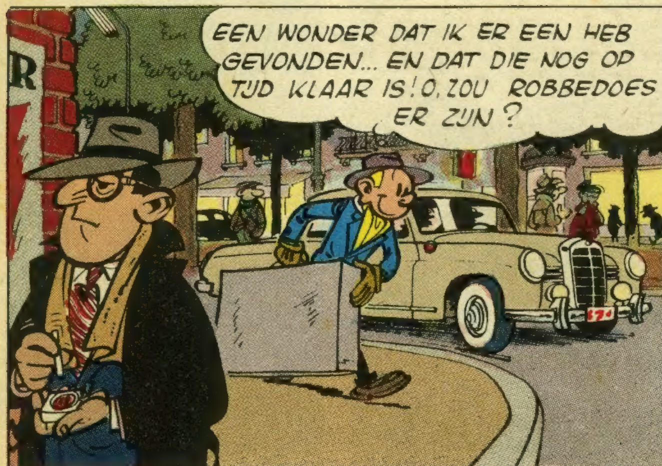
ROBBEDOES

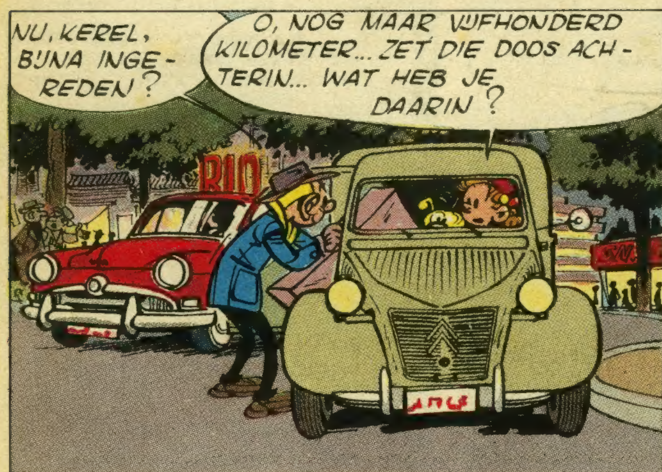
STARTER
OP WOESTIJNPADEN IN AFRIKA

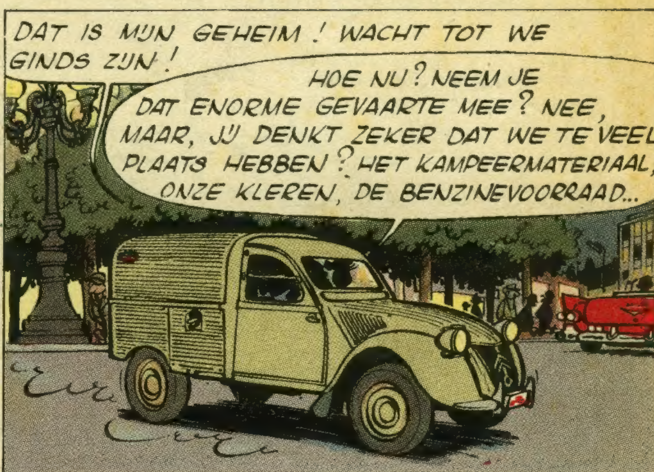

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 843. - 24 Mei 1956. - 28 bladz.

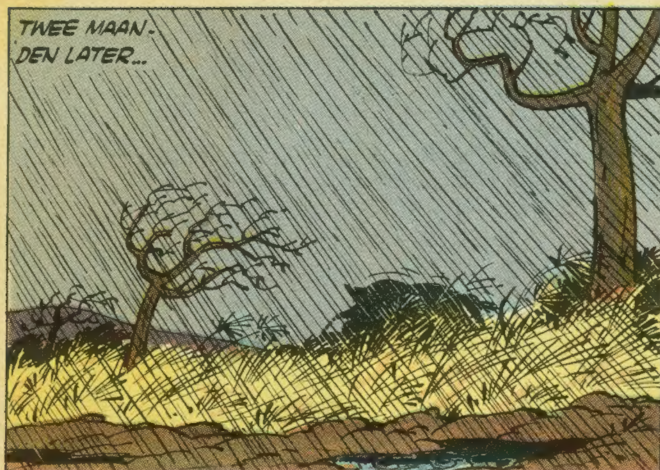

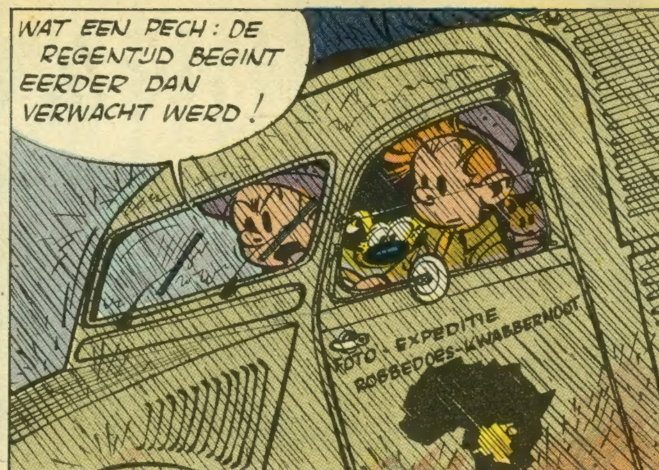

WORDT VERVOLGD

HET PAD NAAR HET HOGE NOORDEN

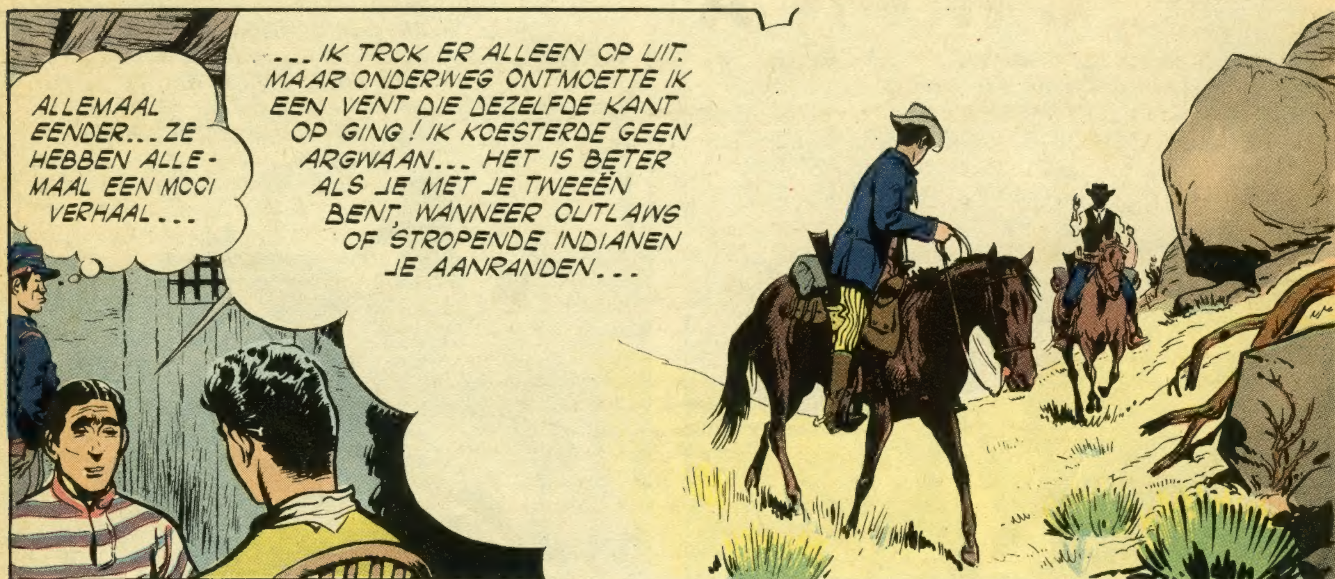

HET PAD NAAR HET HOGE NOORDEN

(Wordt vervolgd.)

Snuffeltje vertelt over...

CHINA

— Wat een rare Chinees, zeggen we, als we iemand zien, die een beetje anders doet dan anderen.

In werkelijkheid zijn de Chinezen helemaal zo raar niet. China, beste JAN HARDBERG, uit Rotterdam, kan bogen op een heel oude cultuur.

Als we China het « Hemelse Rijk » noemen, dan overdrijven we misschien wel een beetje, maar iedereen begrijpt onmiddellijk wat er bedoeld wordt.

Onwillekeurig denken we daarbij aan pagoden en mandarijnen, aan draken en aan heel oude en heel wijze mannen.

Al hebben sinds Marco Polo duizenden dit land bezocht en bewonderd, toch hangt er over China nog altijd dit wonderlijke waas van geheimzinnigheid. De Chinezen zelf noemen hun land bescheiden « wat onder de Hemel » ligt.

In deze enkele woorden vinden we heel China en z'n mensen terug. Als geen ander is de Chinees aan zijn vaderland gehecht. Hij kan er zich nooit van losmaken, waar hij ook leeft en werkt. Hij heeft maar één wens, één ideaal en dat is « onder de Hemel begraven te worden ». Het kleinste kind begrijpt, wat hij daarmee wil zeggen.

We kunnen dit, met onze Westerse

Hier geven we onze vrienden een hand. De Chinees in China niet. Die geeft... zichzelf een hand.

begrippen, misschien overdreven sentimenteel vinden, maar zij die in China geweest zijn, oordelen daar anders over. Er is niets aan te doen, maar als je eens hier geweest bent, draag je altijd een stukje China met je mee...

DE CHINESE MUUR

Wan-li-ts'jang-ts'jeng... Als dat geen woord is om je tong uit de knoop te krijgen !... Het wil zeggen : Muur van tien duizend mijlen.

Zo noemen de Chinezen het geweldige bouwwerk, dat tot in heel Europa beroemd is geworden.

Om zijn geweldig rijk tegen de plundertochten en invallen van Tartaren en Mongolen te beschermen, had de goede « Zoon des Hemels » aan dit « muurtje » gedacht. Meer dan een half millioen arbeiders werden door de legendarische keizer Tsj'in Sje Hwang-ti aan het werk gezet.

Die omheining moest 2.540 kilometer lang worden. Op bepaalde afstanden zouden er bolwerken en wachttorens bijkomen.

Toen de keizer in 210 voor Christus stierf, was werkelijk het grootste gedeelte klaar gekomen. Het werk werd na zijn dood voortgezet. Steeds weer opnieuw werd er aan veranderd en versterkt. Pas in 1400 zouden ze het werk stil leggen.

Toen in de zeventiende eeuw keizer K'ang H'si de grenzen van China opende, had de Chinese muur geen zin meer. Alleen de bezetting werd op enkele belangrijke punten gehandhaafd.

PEKING

Het hart van China klopt in de oude, keizerlijke hoofdstad Peking. Het ligt niet ver van de Gele Zee, onder een brandende zon.

Er gaat 'n merkwaardige bekoring van deze stad uit. Op het einde van de dertiende eeuw werd ze gesticht door Koeblai Khan, maar ze bestaat al veel en veel langer.

Twee duizend jaar voor onze jaartelling stond hier al 'n stad.

Peking is eerder een verzameling van steden. Het zijn er eigenlijk vier : de Chinese stad, de stad der Tartaren, de stad der keizers en... de Verboden Stad.

Peking is en blijft echter de stad der keizers. Zij maakten de geschiedenis van China. Hier heersten de oppermachtige Ming-vorsten, die tenslotte door de nog machtigere en rijkere Mandschue-dynastie verjaagd werden. De grootste keizer is ongetwijfeld K'ang H'si, een echte zonnekoning. Hij was de man, die van Peking de stad maakte, die ze nu nog is.

Wanneer je door Peking wandelt en je komt in de oude, keizerlijke stad terecht, dan sta je bij elke pas, die je doet, voor de resten van het verleden.

China slaapt, wordt er wel eens gezegd. Zeker, de keizers en de mandarijnen bestaan niet meer en met de Chinese kunst en cultuur staat het er beroerd voor. Maar in Peking merk je daar niet veel van.

HET GEESTENPAD

Elk van de vier « steden » is omringd door een grote muur. De muur, die de oude binnenstad, de Tartarenwijk, scheidt van de andere, is de grootste. Twee en dertig kilometer lang en zo breed, dat er verschillende auto's naast elkaar zouden kunnen rijden. Elke stad heeft zijn tempels en prachtige paleizen.

China is een land, waar alles makkelijk groeit, daarom zijn de parken hier wondermooi en... onvergetelijk.

De Chinese tempels, die we allemaal van plaatjes kennen, zijn eigenlijk drie tempels boven op elkaar. Er zijn ook altijd DRIE ingangen. De middelste is het geestenpad, Shen-jao, dat door geen mens mag worden betreden. De nok van het dak is meestal met draken versierd.

Het ja van een Chinees is de handtekening van een Westerling waard.

De draak is hier het geliefde ornament. Het keizerlijk paleis, « de tuin der duizend bekoorlijkheden » en het paviljoen, « waar ik mijn fouten wens te horen », evenals de « burcht van jade » zijn één stuk verguld beeldhouwwerk. Het schittert in de zon.

Lang staan we hier stil en lopen dan door de nauwe straten weer terug. Een ding moet je hier wel opvallen. Aan de huizen schijnen de vensters te ontbreken. Die kun je ook niet zien, want die zitten... aan de achterkant...

DE TUIN DER GODEN

Ten Noorden van de stad ligt een wonderlijke tempel, die van de philosoof Confucius. Wat is het hier stil en kalm.

China is een land van dichters en nu we hier staan, beginnen we dat enigszins te begrijpen. De dagelijkse pietluttigheden vallen hier ineens van je af.

Niet voor niets heet deze plek « de Tuin der Goden ».

Op het meer drijft een Chinese jonk. Als we er één uur later weer voorbijkomen, ligt ze nog altijd op dezelfde plaats. Zij is van marmer...

Langs de geurende bloemen gaan we dan weer terug naar de stad.

Er bestaat een mooi jongensboek : « De Papierraper van Tientsin », geschreven door P. E. Terklaveren (uitgegeven bij De Sikkel N. V., te Antwerpen), dat we jullie warm aanbevelen.

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes !

Je trouwe SNUFFEL.

Onze Knollentuin

Er leefde een juffrouw uit Rabat
die muizen ving - o - in een stroopvat
Van angst keek ze scheel
« Dat kost me te veel
Ik wou dat ik hier maar een kat had. »

Hallo, hallo, betse, ik bedoel natuurlijk beste, Rakkers en m'n Rakkeresjes. Hallo... Wat is het vandaag weer druk in onze knollentuin. Het is zelfs een drukte van belang. En wij maar tevreden zijn. Lachen. En de stapels knollen netjes op een rijtje leggen.

Je voelt de koning te rijk, als je die macht knollen netjes in het gelid ziet staan. Gelukkig maar, denken wij, dat muizen geen knollen lusten, want anders hadden we vast een héél heel stroopfabriek nodig, om al die muizen te vangen. Met een vaatje waren wij nooit toegekomen. « Katten », oppert P. K. Ja, katten, maar katten zijn nu eenmaal niet je ware in een knollentuin. Vooral als de maan schijnt. Ik zie Sjarel, die toch al zo slecht slaapt, knollen met hopen door de ramen gooien. Nee, aan katten valt gewoon niet te denken. Dan maar stroop, als tenminste muizen knollen zouden muizen.

In afwachting gaan we, tegen alle regels en gewoonte in een pijp stoppen. Een pijp, om van om te ver te vallen, zo groot en zo zwaar. Een echte pijp uit Rabat...

Als ik nu nog een gemakkelijke knollentuinstoel had, dan was de zaak voor de bakker. P. K. kan gerust op z'n duim gaan zitten, want die toert toch de helegodsganselijke dag in een auto door onze knollentuin. Maar ik praat maar en ik rook niet. Wat zouden jullie er van denken, als we een knol uit die stapel daar rechts pikte. Het is wel niet de grootste stapel, maar het zijn ook poëtische knollen !

Ha, daar heb ik er een. Het is nogal een zware. Sjâaarel, Sjâaarel, waar is je zethaak ? Waar is dat ding ? Hier stop dat er eens in !

Wat Sjarel, daar zegt is niet te verstaan: Ik heb al van alles gezien, maar nog nooit heb ik Sjarel zien pruimen. Pruimen zeg ik. Sjarel rookt een pijp, op feestdagen sigaren, nu en dan een sigaretje, maar als Sjarel pruimt, dan is het wel heel ver met hem gekomen. Hij heeft iets. Hij is vast in een slecht humeur vandaag. Een pruimende Sjarel. Wel heb ik van m'n leven ! Hij doet z'n mond maar niet open. Als maar kauwen, herkauwen en de koeien in de wei concurrentie aan doen P. K., de man met de stalen zenuwen, raakt zelfs de kluts kwijt, als hij er naar kijkt. Sjarel, stop die pruim nou maar weg en gooi die knol er in. Vooruit !

De eerste knol, die we planten, is dus van... Het is er een die uit Aalst komt...

— Van Tom Gordon, Snuffel ?

— Ja, hoe weet je dat, P. K. ?

— Ik heb het per ongeluk gelezen en ik vond het prachtig. Ik heb het de hele dag bij mezelf opgezegd en dat begon Sjarel te vervelen en daarom pruimt ie nou !

— Sjarel, wil je dit dan eens zetten ?

Eigen werk van LUTGARD CREVE uit Zwijndrecht.

Eigen werk van LUCY COLLINS uit Schaarbeek.

DE OUDE TOREN

Waar de rust en vrede horen,
Daar verheft zich 'n oude kant,
Puin en stukken van een toren,
Eens de reus van 't schone land.

Diep beneden aan z'n voet,
Zingt nog steeds de blauwe zee;
In de top de vlaggeroed',
Zo stond de toren vol van vrêe.

Niemand had hij iets misdaan,
Niets had hij misdreven,
Schepen zouden te vergaan,
Als hij hun maar licht kon geven.
De wereld is ondankbaar; wreed !
Hij werd kapot geschoten !
Al het goed dat hij zo deed,
Heeft d' oorlog weggestoten.

Eigen werk, **Tom GORDON** uit Aalst.

Prachtig Tom. Werkelijk prachtig. Het idee is zeer goed en ik ben er blij om dat je het zo hebt weten te gebruiken. We hebben er iets aan moeten veranderen en het is steeds opnieuw het rhythme. Ik blijf daar op hameren ! In rhythme natuurlijk. Verder weet ik niet goed wat je bedoelt met « oude kant ». Is dat hier niet een beetje als een « stoplap » bedoelt ? Jammer van die oude kant. Vind je ook niet ? Hetzelfde geldt voor vlaggeroed'. Ik hou daar niet van. Als je ijskoud en zonder omwegen vlaggestok had laten staan, — wat je toch zeker bedoelde — was dat wel niet ideaal, maar toch altijd beter geweest. De oplossing, die je aan het einde van het gedicht geeft : « Wat is de wereld toch ondankbaar, waarom moesten ze die prachtige oude toren kapot schieten, » vindt ik werkelijk zeer goed. Ga zo door Tom. Het is werkelijk de moeite waard. Wat je hier geleverd hebt, wil ik heus wel iedere week opnieuw in de knollentuin laten planten. Wat zeg jij Sjarel ?

« Wat Sjarel er van vindt
Dat ziet het kleinste kind
Dat « ding » uit Aalst is vreselijk goed,
Die jongen weet wel hoe het moet. »

Prachtig ! juicht P. K. Nou, als Sjarel niet meer pruimt, dan hebben wij dat aan Tom Gordon te danken. Een standbeeld voor hem. Tussen de knollen in de knollentuin.

En nu, P. K. wil je eens op de claxon van je auto drukken.

Nu wilde ik jullie allemaal nog iets vragen. Een paar maanden geleden heb ik het hier in de knollentuin eens over rapen gehad. Ik begrijp niet, dat er niemand daar nu eens aan gedacht heeft. Ik heb er namelijk nog geen één gezien. Hele dagen en nachten heb ik zitten wachten op één raap. De ene pijp na de andere heb ik leeggerookt en wat zag ik : maar steeds geen rapen ! Zijn jullie dat vergeten ? Laten jullie, jullie ouwe, trouwe Snuffel zo maar in de steek ? Nee toch ? Wie helpt me daar nu eens aan ! P. K. staat weer fijntjes te lachen

P. K. kom eens hier. Lees jij nu eens langzaam de eervolle vermeldingen voor, dan word je weer kalm. Ik ga weer dan zitten dromen van rapen.

WINNETOU uit **Sint Niklaas**, opstelknol; **Maarten TROMP** uit **Den Haag** en **Lady X**, uit **Antwerpen**, tekenknol; **SNEEUWWITJE** uit **Lovenjoel**, **LADY** uit **Groningen** en **Lena GHIJSELS** uit **Haaltert**, dichtknolletje; **STENTOR** uit **Zeist**, **LUCKY LUKE** uit **Buizingen**, **Tommy TULLER** uit **Buizingen**, **LADY X** uit **Gent**, **VAN SPEYT** uit **'s Hertogenbosch** en **TARZAN** uit **Rotterdam**, allemaal een tekening; **Jan van VLAANDEREN** uit **Turnhout**, grappige opstelknol. Doe mijn groeten aan heel de Beverpatrouille. **Annette COBBEN** en **Yolande HOSTE** uit **Berchem**, tekenknol.

Allemaal een stevige poot van Sjarel en tot de volgende week. Jullie

SNUFFEL.

Als de boerenkapel in het Concertgebouw speelt. - Eigen werk van FALSTAFF uit Den Haag.

WITTE WOLF

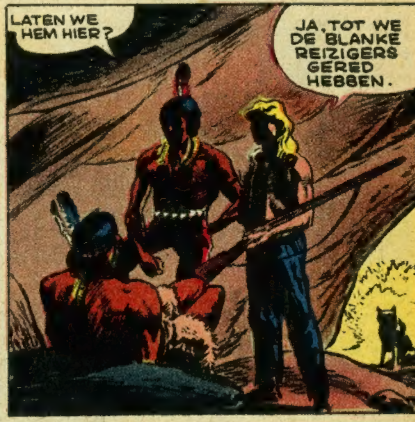

EDWARD STOORT ZICH NIET AAN DIE GRIEVENDE WOORDEN EN BINDT HEM MET SHAWNESE'S HULP. HIJ WIL VOORKOMEN DAT DE HARES ZIJN STAMGENOTEN WAARSCHUWT. SAMEN BRENGEN ZE DE GEVANGENE NAAR EEN GROT IN DE ROTSWAND.

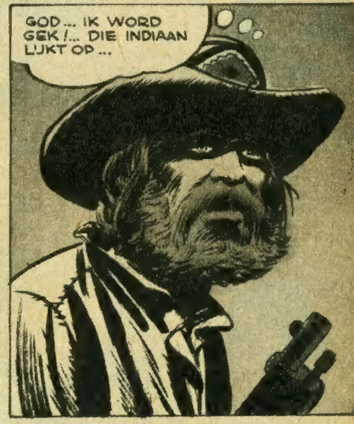
De reizigers in de kloof van het gele gras hebben geen hoop meer.

Hun krachten begeven hen bijna... alleen Henry biedt wanhopig tegenstand.

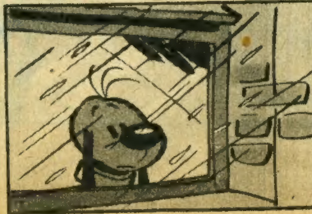
OOK EDWARD IS UIT DE TUNNEL GEKOMEN. DE SCHOK MAAKT HEM SPRAKELOOS EN HIJ STAAT ZIJN VADER AAN TE STAREN, MET ZIJN GEZICHT VOL TRANEN.

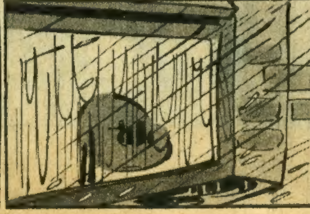

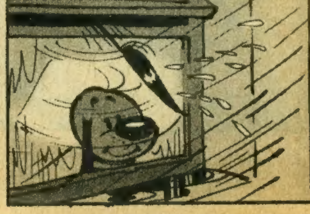

(Wordt vervolgd.)

de BONTE WERELD

HET ONTSTAAN van de KRANTEN

KRANTEN BESTONDEN IN CHINA AL SINDS DE HOGE OUDHEID. DE BABYLONIËRS EN DE HITTIETEN HADDEN KRONIEKSCHRIJVERS DIE VAN DAG TOT DAG DE PUBLIEKE FEITEN MOESTEN OPTEKENEN OP LEMEN TAFELTJES. IN ROME WERDEN GEWICHTIGE GEBEURTENISSEN GESCHREVEN OP EEN WIT BORD... (ALBUM)

IN DE XIIIe EEUW HADDEN DE ENGELSEN AL MET DE HAND GESCHREVEN NIEUWSBLADEN. KLERKENKANTOREN SCHREVEN DE BERICHTEN OVER EN VERSPREIDDEN ZE. IN DE XVe EEUW RAAKTE DEZE WIJZE VAN VOORLICHTING OOK IN DUITSLAND EN FRANKRIJK IN ZWANG...

DE BOEKDRUKKUNST DEED OMSTREEKS 1630 WEEKBLADEN ONTSTAAN, COURANTEN GEHETEN. DE EERSTE OPRICHTERS IN DE NEDERLANDEN WAREN CASPAR VAN HILTEN (AMSTERDAM), ABRAHAM CASTELEYN (HAARLEM, OPREGTE HAERLEMMER COURANT), EN ABRAHAM VERHOEVEN (ANTWERPEN). DEZE NIEUWSBLADEN VERSCHENEN TWEE- OF DRIEMAAL PER WEEK.

HET EERSTE GROTE DAGBLAD WERD IN 1660 TE LEIPZIG OPGERICHT. HET "JOURNAL DE PARIS" (1777) WAS HET EERSTE FRANSE DAGBLAD. HET VERSCHEEN IN WEINIG EXEMPLAREN EN WAS DUUR. DAARDOOR ONTSTONDEN ER LEESKABINETTEN WAAR MEN DEZE KRANTEN KON HUREN...

BEHALVE IN ENGELAND LIET DE KRANT HET GEWONE VOLK KOUD. OVERAL HEERSTE EEN STRENGE CENSUUR. KONING FREDERIK I VAN PRUISEN HIELD PERSOONLIJK TOEZICHT OP DE COURANTEN. ALLEEN DE REPUBLIEK DER VERENIGDE NEDERLANDEN (1581-1795) HAD EEN VRIJE PERS.

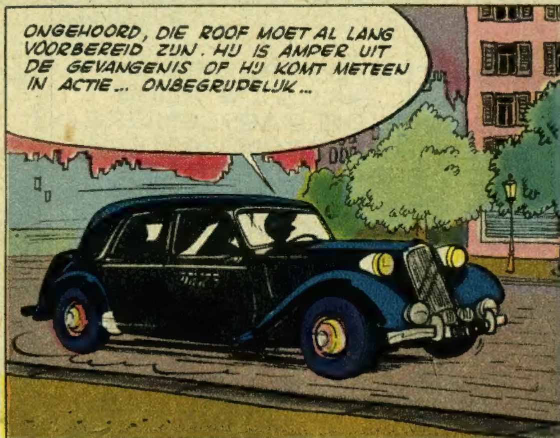
D.107.

SCENARIO VAN ROSY

DE BAARD EN DE KALE

HOKUS...

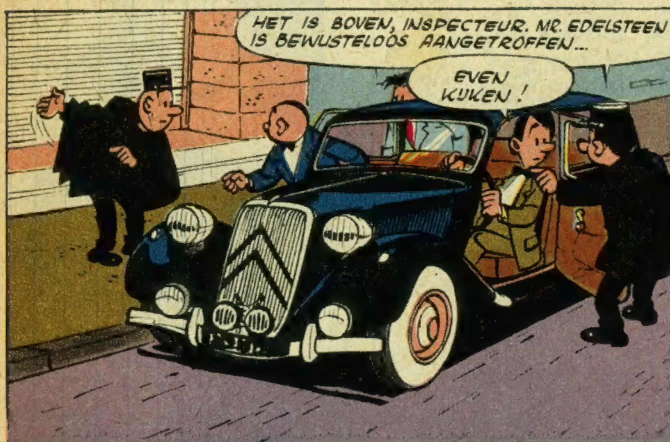

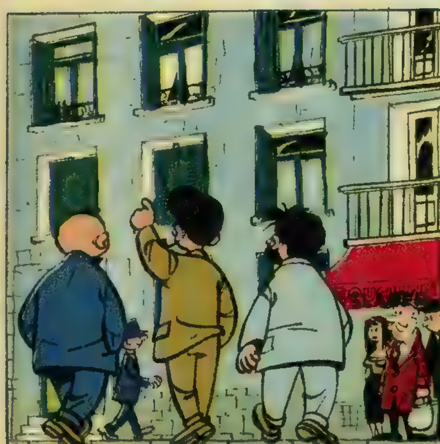
POKUS... PAS!

TEKENINGEN VAN WILL

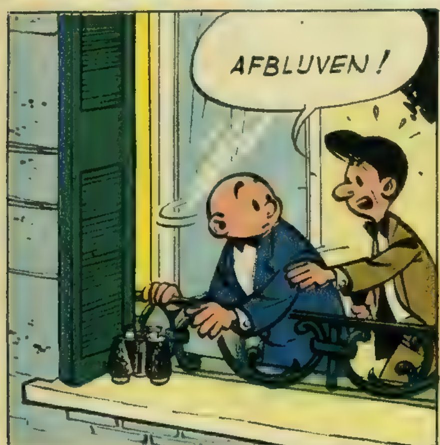

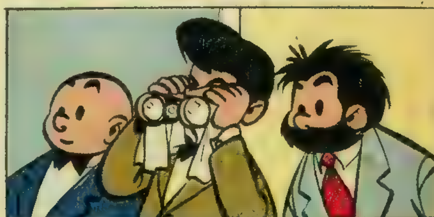

(Wordt vervolgd.)

HET Mysterie VAN DE Witte God

KIM DEVIL

GERALD FORTON

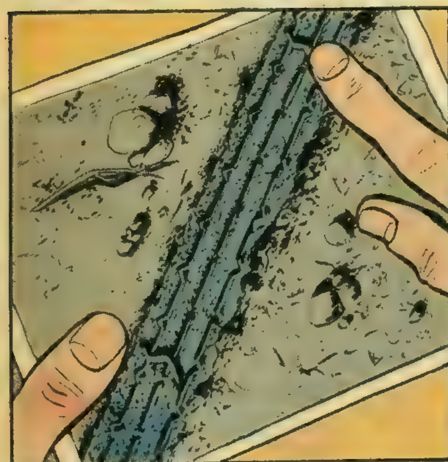
(Wordt vervolgd.)

De Beverpatroelje

DE ONBEKENDE UIT VILLA MYSTERIE

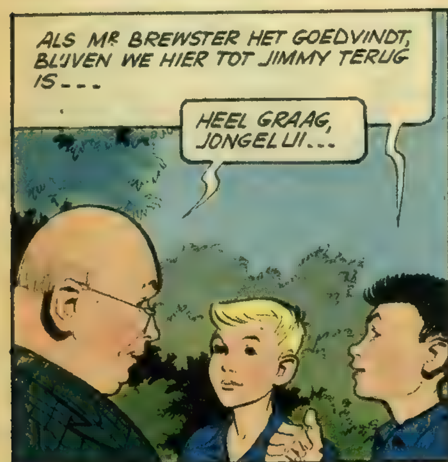

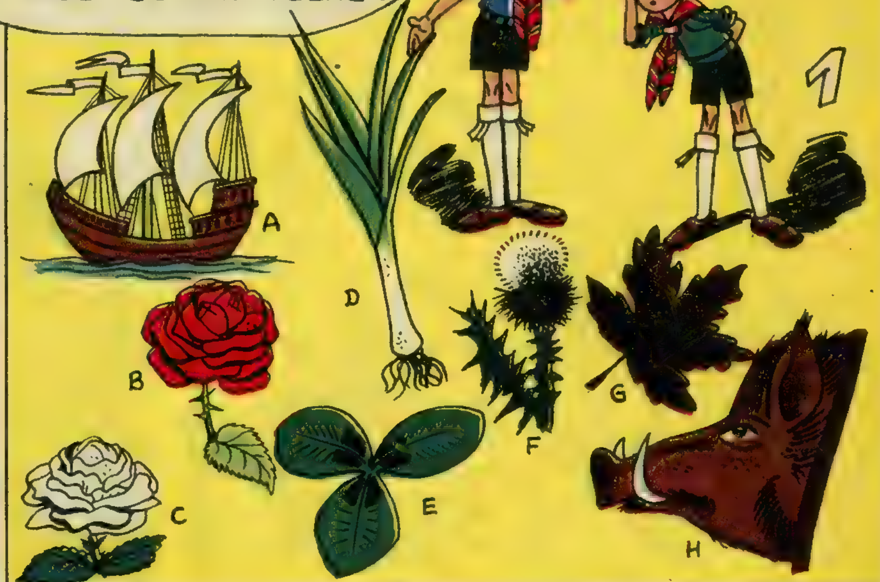

(Wordt vervolgd.)

WIE WEET HET ?

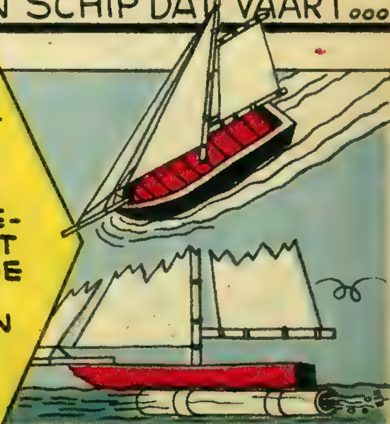

WE KNUTSELEN : EEN SCHIP DAT VAART...

UIT HEEL LICHT HOUT, BALSAHOUT BIJVOORBEELD, SNIJD JE EEN SCHEEPJE EN DAT TUIG JE OP. MAAK NU ONDER DAT SCHUITJE EEN ASPIRINE-BUISJE VAST EN VUL DAT MET KAMFER... ZET NU HET BOOTJE OP HET WATER... DAN ZUL JE HET VOORUIT ZIEN SCHIETEN ALSOF ER EEN MOTOR IN ZAT...

de GROTE APACHE

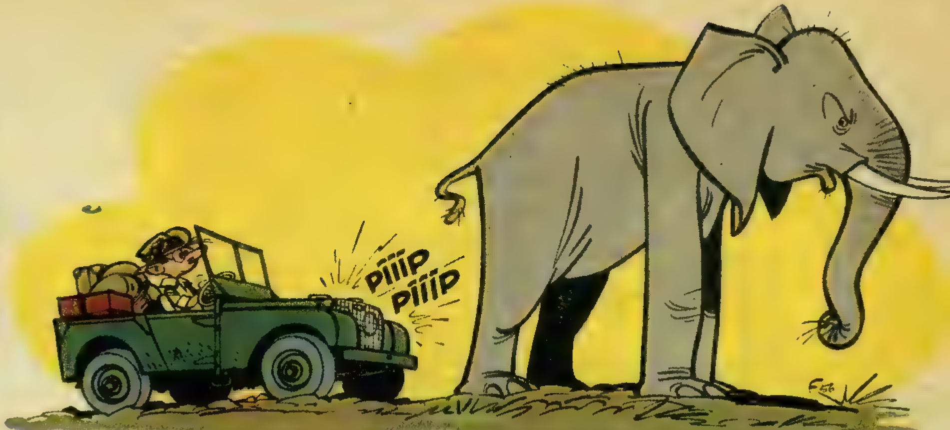
(Wordt vervolgd.)

Starter in Belgisch Kongo

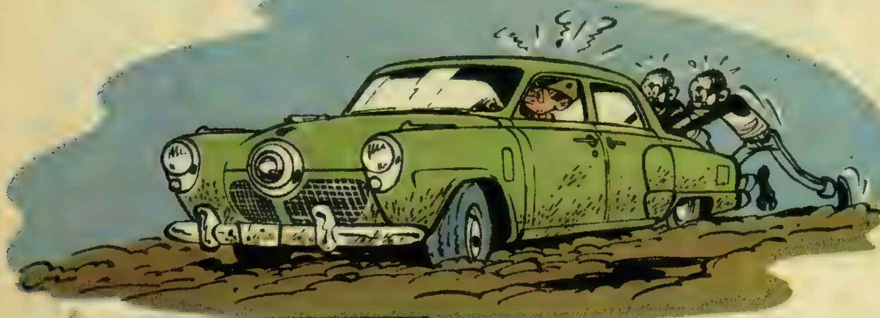
Het is uit met galopperen langs autowegen en toeristenroutes. Ik heb besloten het befaamde Afrikaanse wildernispad te beproeven en een DC-6 B heeft me naar mijn bestemming gebracht.

O, er valt een boel te vertellen, maar vandaag zal ik jullie enkel vliegensvlug een schets geven van een weg in de tropen.

Dus... als je lust voelt...

LISTEN EN LAGEN VAN EEN AFRIKAANSE WEG

« Blindvliegen »

...zeggen de piloten als een vliegtuig in de mist koerst. Zoiets ongeveer is me overkomen op de weg Oesoemboera-Oevira. Ik ging zo op in het bewonderen van het Tanganyikameer, dat ik me voorbij liet rijden door 'n vrachtwagen. Ogenblikkelijk werd ik in een ondoordringbare wolk van wit stof gehuld. Het was zo fijn als talk, het drong overal in, in mijn neus, m'n ogen, m'n keel... en in de carburator, die letterlijk stikte.

Dat is het tweede verkeersgebod in Afrika : laat je in het droge seizoen nooit voorbijrijden.

Tocht in een lijmpot : « Poto-Poto »

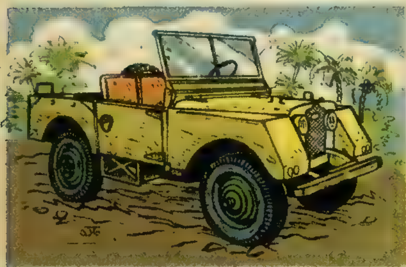
Dat zelfde stof vond ik in de wildernis terug, in de buurt van Stanleystad. Maar toen zag het er anders uit. De regentijd had het in een ongelofelijk kleverige modderzee omgetoverd. Vastplakkend als een vlieg in een lijmpot, weigerden de stoompaarden van de Studebaker dienst. Zonder de forse hulp van de potige inboorlingen zaten ze nu nog in het slijk vast.

O, en dat was nog niet alles... rotsstenen, gebrekkige bruggetjes (wee de krokodillen !), waden door bergriviertjes, steile berghellingen... Een weg in Afrika is bezaaid met voetangels... Maar je beleeft er ook de spannendste avonturen.

Roetsjbaan : gegolfde plaat

Elisabethstad-Jadotstad. Een fraaie asfaltweg. Het rode landschap van Katanga ontrolt zich in al zijn schoonheid. De Ford V 8 had een flinke vaart. Ineens begon hij een stel bokkensprongen te maken en belandde in een bosje met veelkleurige bloemen. Hoe kwam dat ? Wel, door het golven van het wegdek op sommige plaatsen, waardoor de autoveren heftig schokken. Toch was ik al gewaarschuwd : het lateriet (een ijzerhoudend verweringsproduct van gesteente) in de Afrikaanse grond heeft de merkwaardige eigenschap, dat het plooit in regelmatige golven, die zelfs het asfaltdek omhoogstoten. Op zo'n terrein verricht een ophanging « met kikkerpoten », zoals die van de Citroën 2 PK, werkelijk wonderen.

LAND ROVER

Een wagen voor de wildernis heeft nodig :

- een stevig chassis en een soepele, sterke ophanging ;
- een goed gekoelde motor, liefst met lucht (Citroën 2PK en Volkswagen) ;
- een afdoend carburatorfilter tegen het stof ;
- banden met diepe inkepingen.

Afrikaanse records

Kaapstad-Algiers :

8 JANUARI 1948 : Sleigh en Jopling, met vrachtwagen met vier drijfwielen. Tijd : 22 dagen 8 uur.

JANUARI 1951 : Mercier en De Cortanze (Peugeot 203). Tijd : 16 dagen 10 u.

MAART 1951 : Loos en Berney (Ford USA). Tijd : 13 dagen 15 uur.

JANUARI 1952 : Butti en Racca (Jeep Fiat « Campagnole »). Tijd: 11 dagen 4 u.

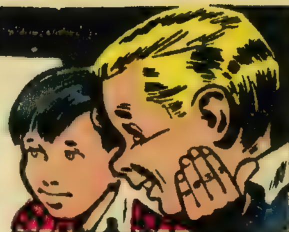
FEBRUARI 1953 : Heurtaux en Crespin (Delahaye). Tijd : 10 dagen 5 uur.

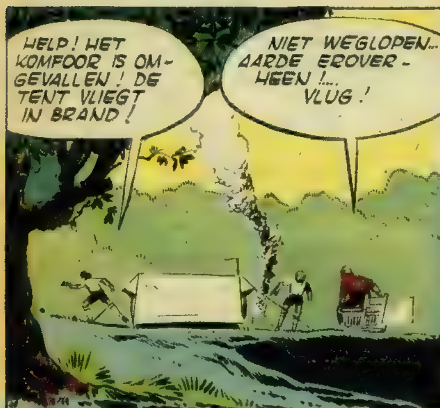

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

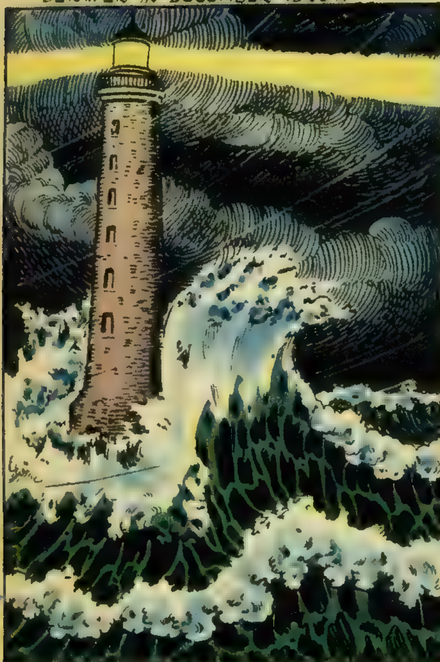
17 UUR in een BRANDENDE VUURTOREN

URENLANG WORSTELEN ZE... TEGEN 2 UUR
DAAR IS ROHON EN ZIJN "MARIE-JEANNE"!
HIJ IS DOL! HIJ HAALT HET NOOIT. WAAROM HEEFT HIJ GEEN HULP UIT BREST GEVRAAGD?

TEGEN 2 UUR...
SCHREEUW MAAR NIET, MET ZO'N STORM BAAT HET TOCH NIET!
PETROLEUM! VOEDSEL! LE PAPE IS STERVEND!... BREST!

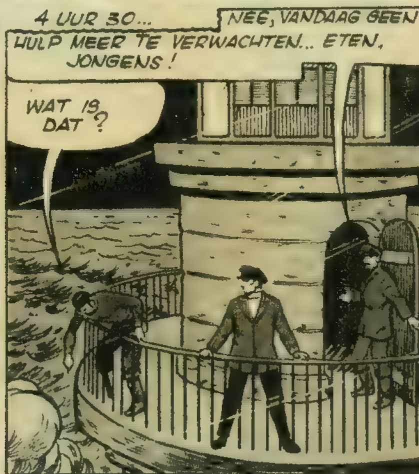

TEGEN 3 UUR...
DE BOOTS-HAAK!
HOELANG WE OOK VECHTEN, WE KOMEN TOCH NOOIT DIE GEUL DOOR... TERUG!

EN HEN, DAN?
WAT HELPT HET HEN ALS WIJ HIER NAAR DE HAAIEN GAAN? BREST WAARSCHUWEN! DAN KOMEN ZE MET EEN STERKER SCHIP!

EVEN LATER...
HE, LOUSSOUARN WAS ME KOMEN ZEGGEN...
ZE ZIJN ZEKER TERUG-GEGAAN...

4 UUR...
IK GA LICHT MAKEN!
JE GLOEIT STEEDS ERGER. WIND JE NIET OP. IK ZAL ONZE LAATSTE CONSERVEN KOKEN.

KORT DAARNA...
WAT?... EN JE KOORTS?
O, AAN HET FRONT HEB IK VEEL ERGERE DINGEN BELEEFD (1) IK KOM JE HELPEN!
(1) ALS FUSELIER EEN BEEN VERLOREN.

4 UUR 30...
NEE, VANDAAG GEEN HULP MEER TE VERWACHTEN... ETEN, JONGENS!
WAT IS DAT?

DAAR!
KIJK! MIJN FORNUIS!! BRAND! VLUG!

HOE IS DAT ONTSTAAN?

HHHRRR!
WAT EEN VUURGLOED! WEG VANHIER, OF WE VERSTIKKEN!

EH HIER?... VERBRANDEN OF VERDRINKEN!
WIJ TELLEN NIET!... MAAR ALS HET VUUR DE OLIE BEREIKT, IS HET UIT MET DE AR-MEN!
HIERHEEN!

(1) BEROEMD CIRCUS IN PARIJS.

DIT TOUW DIENT ALS BROEK WANNEER DE REDDINGSBOOT KOMT. HET IS NAT EN GLIBBERIG. DOOR DE STORM GEBEUKT WAGEN DE TWEE MANNEN EEN ADEMBENEMENDE NEERDALING...

NA BOVENMENSELIJKE INSPANNINGEN...

ZE WETEN DE KUIP TE ISOLEREN, DAN...

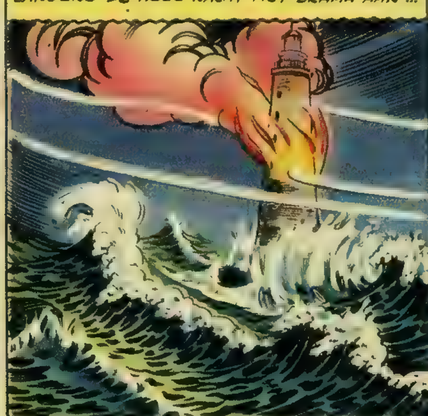
(1) AR-MEN HEEFT EEN WATERPUT BINNENIN.

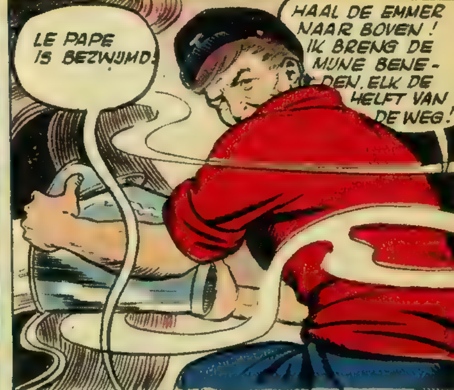

EN DE DRIE WACHTERS BEGINNEN EEN SPOOKACHTIGE STRIJD TEGEN HET VUUR.
AAAH, MIJN VOETEN! DIE TREDEN BRANDEN!

INTUSSEN OP HET EILAND SEIN...
BIM
BIM
BIM
AR-MEN STAAT IN BRAND!

JEZUS MARIA!
JE KUNT ER NIET HEEN! DE ZEE IS NOG WOESTER.
ROHON, IK HEB BREST GE-WAARSCHUWD MAAR...

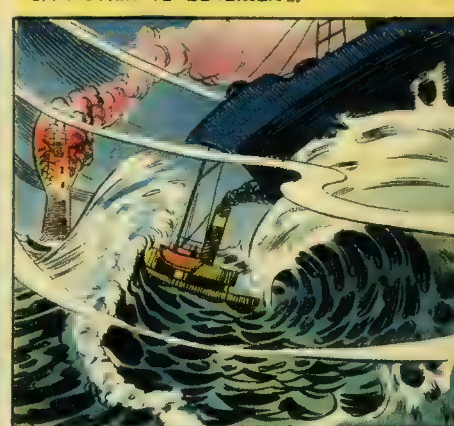

DE STORM VERSPERT DE HELE KUST. ZE KUNNEN PAS TEGEN DE OCHTEND HULP STUREN...
DAN PAS?
DAN VINDEN ZE ENKEL VERKOOLDE PUINHOPEN.

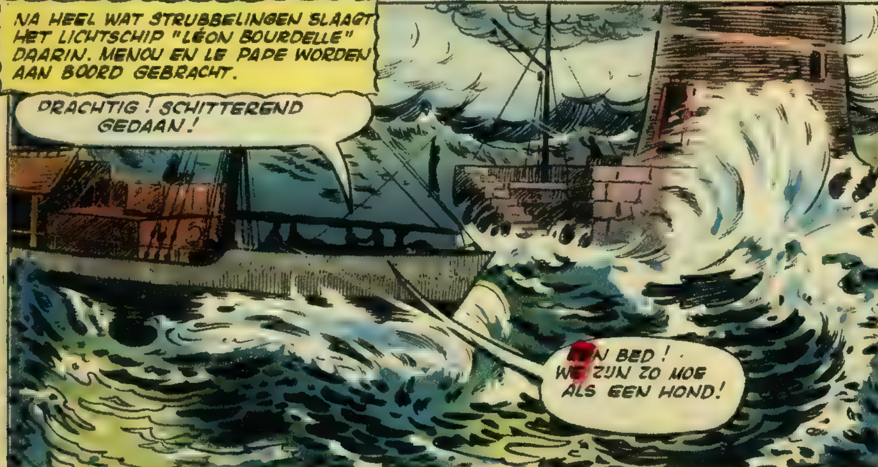

MACHTELOOS EN VERBIJSTERD ZIEN DE EILANDERS DE HELE NACHT HET DRAMA AAN...

TERWIJL DE DRIE MANNEN TUSSEN WATER EN VUUR VERTWIJFELD VECHTEN, TREDE VOOR TREDE...
LE PAPE IS BEZWIJMD!
HAAL DE EMMER NAAR BOVEN! IK BRENG DE MIJNE BENEDEN. ELK DE HELFT VAN DE WEG!

NA 17 UUR VERBETEN WORSTELEN...
HOERA! DE LANTAREN! WE ROOIEN HET TOCH! HOU VOL, LOUSSOUARN!

EINDELIJK ZIJN ZE DE BRAND MEESTER. ZE BRENGEN LE PAPE NAAR HET BOVENSTE PORTAAL. DAAR...
AL KOMT VOOR ONS DE HULP TE LAAT, DE VUURTOREN IS GERED!

INTUSSEN KAMPEN DE REDDERS UIT BREST OM AR-MEN TE BEREIKEN...

NA HEEL WAT STRUBBELINGEN SLAAGT HET LICHTSCHIP "LÉON BOURDELLE" DAARIN. MENOU EN LE PAPE WORDEN AAN BOORD GEBRACHT.
PRACHTIG! SCHITTEREND GEDAAN!
N BED! WE ZIJN ZO MOE ALS EEN HOND!

NU JIJ, LOUSSOUARN!
NOU... AR-MEN MAG TOCH NIET ALLEEN BLIJVEN! GEEF ME PROVIAND EN GA TERUG. IK WACHT TOT IK WORD AFGELOST!

Leonidas, de held van Thermopilae

door Jacques CONSTANT

Elk land, elk volk, hoe klein ook, heeft zijn eigen nationale helden, die een aparte plaats innemen in het hart van elke jongen van dat volk.

WIJ denken aan Piet Hein, Jan Breidel, Pieter de Coninck, Michiel de Ruyter of Jacob Van Artevelde. En ook uit de geschiedenis van de Europese landen hoorden wij van Willem Tell en Nelson, van Napoleon en zovele anderen.

Ook de Oudheid echter, de tijd voor Christus, kende zijn heldhaftige mannen, die hun leven veil hadden voor land en volk.

Leonidas. de vorst, was er een van.

SPARTA, het vrije Sparta, verkeerde in groot gevaar. De vrouwen, de kinderen en de grijsaards wandelden bedrukt door de enge straten van de stad en bespraken op gedempte toon de toestand. Mannen, volwassenen, sterke krijgers zag men nergens, het gebruikelijke wapengekletter, dat men altijd hoorde in deze soldatenstad had plaats gemaakt voor een sombere dreigende stilte. Wat was er aan de hand, welk onheil drukte als een domper op het Spartaanse leven? En waar schuilden de dappere Spartanen in hun glanzende wapenrusting? Parides, de oude legeraanvoerder, vertelde het ons.

Van ver uit het oosten was een groot en machtig leger gekomen en aan het hoofd daarvan stond Xerxes, de koning der Perzen. Zijn krijgers waren talrijk als de zandkorrels aan het strand en als een onstuitbare vloedgolf had zijn leger het land van Klein-Azië overspoeld. Dit was de heerszuchtige vorst echter niet genoeg. Ook Hellas, het welvarende en machtige Hellas moest veroverd worden en het volk aan hem worden onderworpen.

En nu was Sparta aan de beurt. Sparta, de vrije stad op de Peloponesos.

Maar in Sparta was elke man een krijger, en elke krijger was een held. Wist Xerxes dat niet, of spotte hij met de dapperheid der Spartanen?

De mannen van Sparta hadden zich over die vraag niet erg druk gemaakt. Wat deed het ertoe hoe Xerxes over hen dacht? Hoofdzaak was: dat hij hen, vrije mannen, tot slaven wilde maken en het land wilde toevoegen aan zijn onmetelijke rijk. Dat nam geen enkele Spartaan.

In drommen waren zij komen opdagen na de eerste oproep van hun koning. Dagenlang had het centrum van de stad gewemeld van krijgers. Jong en oud, alles wat maar een wapen voeren kon had zich gegord ten strijde.

Zwaarddragers, lanciers, steenwerpers, zij krioelden dooreen op het marktplein of maakten zich gereed in het tentenkamp, dat buiten de stad was opgeslagen. Het was een geflonker geweest van kleurige mantels en schitterende bronskurassen en de stad had weerklonken van het geweld van staal op staal als de strijders zich voor de laatste maal oefenden in het gebruik van hun vlijmende wapens.

Toen was het stil geworden in het oude Sparta. Leonidas, de koning, had zich gesteld aan het hoofd van z'n mannen en in lange kolonnen waren de gevreesde Spartaanse regimenten de stad uitgetrokken tot voorbij het gebergte. Daar wachtten zij in dreigende slagorden de naderende vijand.

Doch de Pers was machtig Met tomeloos geweld waren zijn geweldige horden ingestormd op de wachtende Hellenen. Wel waren zij even teruggedeinsd na het eerste treffen met de geoefende krijgers van Sparta, die vochten voor hun stad, voor hun vrijheid en voor die van hun vrouwen en kinderen. Honderden, duizenden Perzen werden, ver van hun land, geveld door een scherp Spartaans zwaard of stortten neer, getroffen door een Griekse steen.

MAAR Xerxes, de machtige, hij was onverslagen. Buiten zichzelf door deze onverwachte en krachtige tegenstand liet hij zwaarder krijgsmateriaal aanrukken. Duizenden boogschutters joegen hun dodelijke pijlen tussen de Spartaanse rijen en snelle strijdwagens reden de grimmige slagorden uiteen.

Leonidas zag zich gedwongen enkele kilometers terug te trekken om opnieuw zijn linies te formeren.

Spartanen, die weken voor een tegenstander; hoe bitter was die smaad voor de aanvoerder!

Weer echter rolden de Perzische strijdwagens aan.

Vergeefs slingerden Leonidas' mannen hun puntige stenen naar de wagenmenners, vergeefs probeerden zijn boogschutters de bepantsering der voertuigen te doorboren.

Weer sloegen de wagens gapende bressen in de Spartaanse rijen en weer trok Leonidas terug

Toen opnieuw met donderend geweld de wagens van Xerxes naderden zag de koning der Spartanen plotseling de oorzaak van zijn onmacht.

Daar, in de voorste gelederen stonden z'n uitgedunde regimenten boogschutters en steenslingeraars, klaar voor de ongelijke strijd.

Maar z'n keurkorpsen, de kern van het leger van Sparta, stonden werkloos ter zijde en met lede ogen keken zij naar de verwoestingen, die de strijdwagens onder hun kameraden aanrichtten.

Volgens de Spartaanse legertraditie bestonden de elitetroepen louter uit zwaardvechters en lanciers. Het waren de sterkste, de krachtigste mannen uit Sparta en hun kunde was bekend tot ver buiten de grenzen. Zij waren het, die tot nu toe elk gevecht, elke veldslag voor Sparta gewonnen hadden in vreselijke handgemenen van man tegen man.

Ook nu had Leonidas op hun kracht, op hun onoverwinlijkheid gerekend. De boogschutters, de werpers, dat waren hulptroepen, die het gevecht inleidden of de vijand op afstand verliezen toebrachten. Maar het eigenlijke gevecht, dat werd tot nu toe steeds geleverd door de zwaard- en lansdragers.

Tot nu toe, zeker. Niemand, ook Leonidas niet, had gerekend op de snelle, bepantserde strijdwagens der Perzen. Nooit hadden die in Hellas een rol van betekenis gespeeld, zelfs niet in de geweldige veldslagen met de mannen van Athene. Zij waren te kostbaar en bovendien was het paard in het Helleense land nauwelijks bekend.

Dat was het voordeel van Xerxes, de Pers. Zijn wagens overrompelden de verblufte Spartanen en die hadden geen enkel wapen om ze afdoend tegen te houden.

Toen Leonidas dit besefte, wist hij wat hem te doen stond. Met een snelheid, die de Perzen verbijsterde en in verwarring bracht, gaven de Spartanen plotseling de ongelijke strijd op en verdwenen in het gebergte.

DIT gebergte was de laatste hoop van Leonidas. Er was slechts één weg waarlangs men Sparta kon bereiken en die voerde door een nauwe pas, de pas van Thermopylae geheten. Slechts een tiental mannen kon hier tegelijkertijd passeren en voor een strijdwagen was het ondoenlijk hier enige snelheid te ontwikkelen.

Bij deze pas hielden de Spartanen halt. Leonidas sprak zijn ontgoochelde mannen moed in en zette hen zijn krijgsplan uiteen. Uit de zwaardvechters koos hij zich een aantal van de bekwaamsten, benevens enige boogschutters. tesamen tot een getal van driehonderd. Al de anderen stuurde hij terug naar de stad, met de opdracht deze in staat van verdediging te brengen.

Met zijn driehonderd dapperen legde de koning zich rond de pas van Thermopylae in hinderlaag en wachtte op de vijand.

Lang liet die niet op zich wachten. Na de eerste verbazing waren de mannen van Xerxes in juichkreten uitgebarsten. De Spartaan, die beruchte en gevreesde krijger, was als een haas op de vlucht geslagen. Aan de Pers de victorie!

In een overwinningsroes stormden de Perzen daarop het vluchtende leger achterna, klommen zorgeloos het gebergte in en lieten hun strijdwagens achter.

Hun eerste ontnuchtering kwam

toen zij de pas naderden. Een regen van pijlen daalde onverhoeds op hen neer en tientallen Perzen stortten dodelijk getroffen neer. Toen Xerxes zijn mannen een geordende stormloop deed ondernemen, dwars door de pijlenwolk heen, wachtte hen daar de tweede onaangename verrassing. Driehonderd woedende Spartanen, toernooivechters van de eerste soort, stortten zich met teugelloze onstuimigheid op de ontzette Perzen. Honderden bezweken onder de Spartaanse zwaarden, de rest vluchtte in paniek weg van deze pas des doods.

Met grimmige voldoening overzag koning Leonidas de verwarring, die hij gesticht had. Nee, wel waren de Perzen machtig, maar Sparta hadden zij nog niet onderworpen!

STORMLOOP na stormloop deed de briesende Xerxes op de pas ondernemen. Vergeefs! Na een golf van pijlen liepen zijn mannen zich te pletter op de Spartaanse zwaarden, die als een muur tussen hem en de overwinning leken te staan. Reeds waande hij het spel verloren. Zijn legeraanvoerders mompelden reeds van een onneembare bergpas en zijn soldaten aarzelden, zich blindelings in de dood te storten, die daar boven onverbiddelijk wachtte.

Toen deed het verraad zijn intrede in deze ongelijke strijd en keerde het geluk ten gunste van Xerxes.

Behalve de pas van Thermopylae was er nog een andere weg, die door het gebergte voerde. Een weg was het eigenlijk niet, meer leek het op een gevaarlijk rotsig pad, dat alleen herders en berggeiten met aarzeling betraden. Slechts een enkele Spartaan wist van dit pad, dat naar de stad voerde en zelfs Leonidas, hun koning, was het bestaan van deze weg ontschoten. Wie het niet ontschoten was, dat was een Spartaanse bergbewoner, die in handen van de Perzen was gevallen. Om zijn leven te redden en bovendien in de gunst van de machtige Perzische koning te geraken, verried hij Xerxes het bestaan van dit vergeten pad.

De Perzische vorst was buiten zichzelf van vreugde. Opnieuw was het fortuin aan zijn kant en had hem deze dwaze Griek in handen gespeeld. Snel handelen was nu geboden.

Zonder tijd te verliezen aan de teleurgestelde verrader, die onstuimige dankbaarheid verwacht had voor zijn waardevolle inlichtingen, besprak Xerxes de nieuwe kans met zijn aanvoerders.

Even later verliet een van hen de koninklijke tent en verzamelde in alle stilte een paar honderd van de gehardste krijgers onder zijn commando. Langs slinkse wegen verliet dit groepje het Perzische kamp en trok, geleid door de verrader, heimelijk het gebergte in.

INTUSSEN rustten de zwaarden en reeds meende koning Leonidas, dat de Pers de strijd ging opgeven en Sparta met rust zou laten.

Groot was dan ook zijn verbazing toen na enige uren opnieuw een aantal Perzen zich daar beneden gereed maakten voor een stormloop. Wat! Wilden die dwazen opnieuw proberen wat hen al meermalen op bloedige wijze onmogelijk was gebleken? Leonidas lachte minachtend toen de vijand onder luid misbaar moeizaam naar boven stormde.

Weer daalde een dichte wolk van pijlen neer op de aanstormende mannen en weer waren even later Leonidas en de zijnen in een fel gevecht gewikkeld. Nee, dacht Leonidas met een spottend lachje, geen Perzen in dit land.

Doch plots bestierf hem de lach op de lippen. Wat was dat? Welk krijgsrumoer klonk daar van de kant van Sparta?

Toen zag Leonidas en hij begreep, dat hij, zijn mannen en zijn stad verloren waren. Achter hem doken de helmen van honderden Perzen op vanachter de rotsen en hij zag zijn mannen zich wanhopig verweren tegen de overmacht. Reeds schreeuwde de Perzische aanvoerder hem in gebroken Grieks toe zich met zijn mannen over te geven, zich op genade of ongenade in handen te stellen van zijn koning, Xerxes.

BLIJKBAAR wist de Pers weinig van de gebruiken, van de krijgseer der Grieken. Een Spartaan gaf zich niet over aan een vijand, hij overwon.. of viel.

Steeds kleiner werd de groep Spartanen, die vocht rond zijn koning. Man na man zonk neer en steeds meer Perzen golfden over de pas en vielen aan op de kleine groep dapperen. De Spartaanse zwaarden maaiden onvermoeid en met dodelijke zekerheid de aanvallers weg, doch te groot was de overmacht.

Dan verdween de laatste gepluimde bronshelm naast Leonidas de koning. Eenzaam stond de verrade vorst, kaarsrecht, temidden van zijn gevallen krijgsmakkers. Eén moment stokte de strijd. Het was alsof de Perzen aarzelden deze laatste der driehonderd helden, die zo weerloos scheen, te doden.

Toen sprong een geweldige kerel met een rauwe kreet op de koning toe. Flitsend pareerde het laatste Spartaanse zwaard de speertocht en de reus zonk kreunend ineen.

Maar de ban was nu gebroken en tientallen wapens verhieven zich om de dodende slag toe te dienen. Even nog blonk het kuras van de Spartaan in de late zonnestralen, toen zeeg de laatste der driehonderd weg in de golf van Perzen, die hij, zo niet het verraad zich tegen hem had gekeerd, had kunnen tegenhouden.

Enige uren later passeerden tientallen strijdwagens de pas van Thermopylae en ratelden dan het dal in, op weg naar Sparta. In een ervan zat Xerxes, de Pers, en hij groette plechtig en eerbiedig toen hij de maan flauw zag oplichten in bronzen borstschilden.

Xerxes, de Trotse groette Leonidas, de held van Thermopylae en zijn driehonderd dapperen.

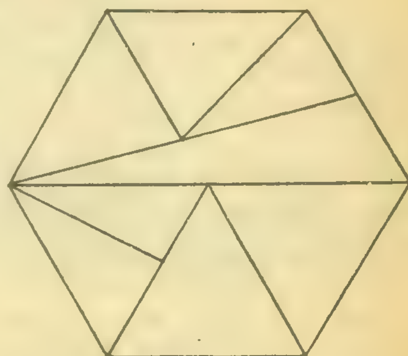
WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 8.)

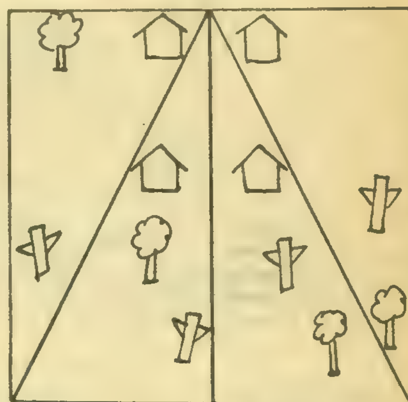
SPEL Nr. 1

A: Parijs. - B: Graafschap York. - C: Hertogdom Lancaster. - D: Wales. - E: Ierland. - F: Schotland. - G: Canada. - H: Ardennen.

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3
Weg Nr. 5
SPEL Nr. 4

"FALSTAFF"

Oud hoekje. - Eigen werk van FALSTAFF uit Den Haag.

De zwerver. - Eigen werk van BUCK DANNY uit Duren (Duitsland).

BUCK DANNY
TEGEN
LADY X

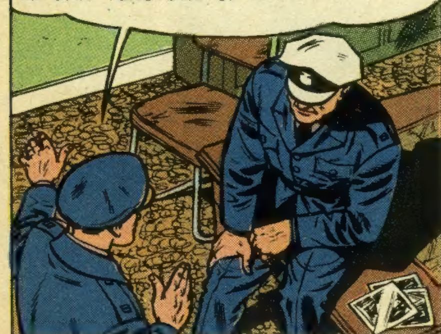

TUMB EN SONNY GAAN NAAR HET FOTOLABORATORIUM, NA DE POLITIE OOK DAARHEEN TE HEBBEN ONTBODEN.
EN DE NEGATIEVEN ?
JUWEELTJES !... GEEN MOLSHOOP OF HIJ STAAT EROP. IK HEB DE FILMS DIE TUSSEN 700 EN 800 ZIJN GEMAAKT APART GELEGD !
OVER EEN PAAR MINUTEN ZIJN DE MANNEN VAN DE GEHEIME DIENST HIER.

EVEN LATER...
HIER ZIJN DE FOTO'S. DEZE GEVEN DE STREEK WEER ZOALS ZE ERUIT ZAG BIJ ONZE VLUCHTEN OP DE DOOR BUCK AANGEGEVEN HOOGTE !
DE BEGRENSDE ZONE IS MAAR SMAL EN DUN BEVOLKT.
JA !... ER STAAN MAAR EEN STUK OF VIJFTIEN VERSPREIDE HUIZEN, LOODSEN EN WERKPLAATSEN OP.

DAT VEREENVOUDIGT HET WERK. LAAT DE VERDACHTE BUURT OMSINGELEN EN ALLE GEBOUWEN GRONDIG NAZOEKEN !
DAAR KOMEN WE TE LAAT MEE !

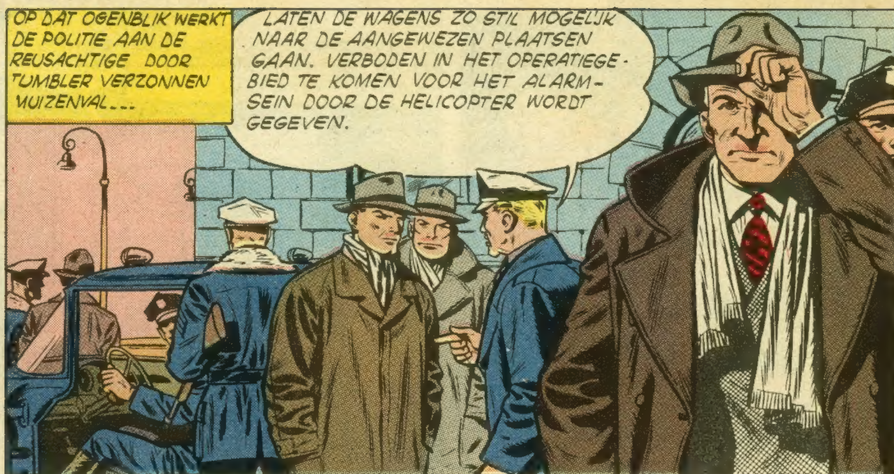

ZO'N OPERATIE VEREIST EEN STERKE POLITIEMACHT, EN DAT KAN DE AANDACHT VAN DE BANDIETEN TREKKEN. DAN KUNNEN ZE NOG NET UW VRIEND UIT DE WEG RUIMEN EN VLUCHTEN EER WE HUN SCHUILPLAATS ONTDEKT HEBBEN.
DROMMELS !... WAT DAN ?...
IK WEET WAT !

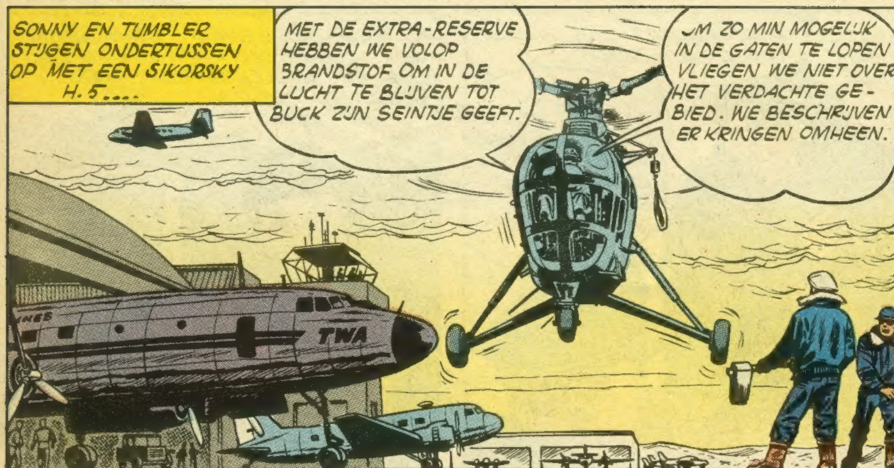

EEN HELICOPTER ZAL VAN BOVEN AF HET VERDACHTE GEBIED BEWAKEN. U ZET ER ONOPVALLEND EN VERDEKT DE NODIGE MANNEN OMHEEN DIE IN STAAT ZIJN SNEL IN TE GRIJPEN ALS HET MOET.

ZODRA BUCK DE BRAND IN ZIJN GEVANGENIS STEEKT, ZOALS HIJ VAN PLAN IS, SPOORT DE HELICOPTER DE JUISTE PLAATS OP EN SEINT DIE OVER DE RADIO AAN DE POLITIE. EN DEZE KOMT ER DAN TERSTOND OP AF.

BRAVO, GEZIEN DE GERINGE OPPERVLAKTE VAN DE BEWAAKTE ZONE, BELOOF IK U DAT MIJN MANNEN AL TWEE MINUTEN NA ONTVANGST VAN HET BERICHT ZULLEN INGRIJPEN.
PRACHTIG !... POSTEER NU ALVAST DE NODIGE KRACHTEN VOOR HET GEVAL DAT DE ZAAK AAN HET ROLLEN KOMT. IK ZELF ZAL DE HELICOPTER BESTUREN.
JIPPIE ! IK DOE OOK MEE !
L.X.25.

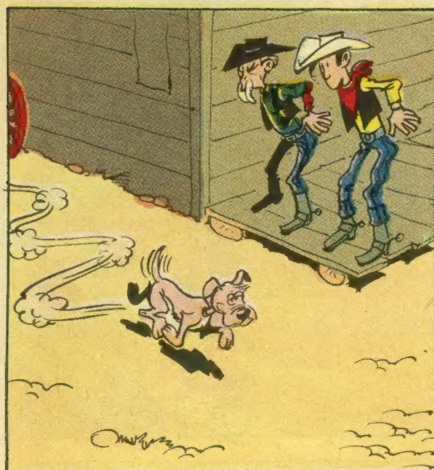

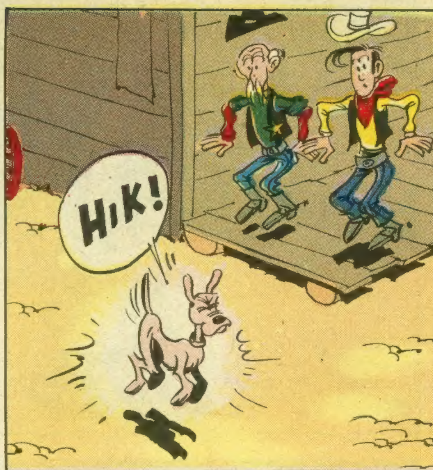

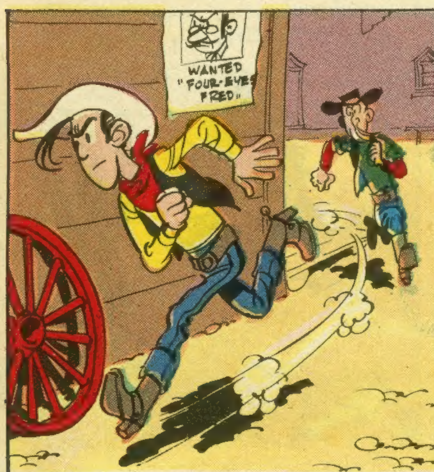

(Wordt vervolgd.)

HIK!

DIE HOND HEEFT IETS RAARS, VIND IK !
HIJ IS WAREMPEL DRONKEN !

WANTED "FOUR-EYES" FRED

DAT ZAL HET ZIJN !
REDNOSE SPIRITUEUX

EN DAT VERKLAART DE PLOTSE VRIENDSCHAP VAN DE BLAUWVOETEN !
CURARACHA DE SCHELM !
Vrolijk Paasfeest! P. Curaracha

ALS WE GEEN KANS ZIEN ZE DAARBOVEN WEG TE JAGEN, WORDT HET EEN RAMP VOOR ONS !
LAAT MIJ MAAR GAAN, SHERIFF IK WEET RAAD !

DIE NACHT...
DAAR HEB JE 'T ! IK KRIJG VISIOENEN ! WEER MIJN DELIRIUM !

EEN GEEST ! BERG JE !

DE VIJANDIGE GEEST WORDT BOOS !

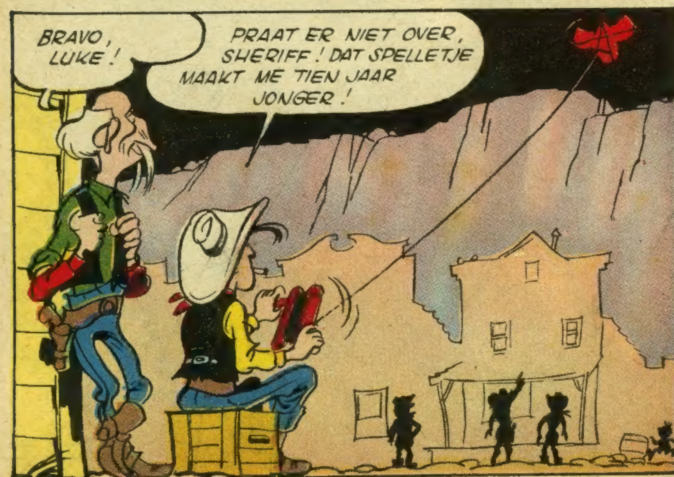

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN en Co. Den Haag, Laan van Meerdervoort 129